

DEVIATA NEDEĽA CEZ ROK B

Tak, ako mal Pán Ježiš problém ohľadom soboty s farizejmi, tak aj dnes je problém medzi niektorými kresťanskými spoločenstvami prijať skutočnosť spoločne sláviť nie sobotu, ale nedeľu. Vieme, že niektorí kresťania (nebudem menovať), stále odmietajú sláviť nedeľu ako Boží deň, ale slávia sobotu podľa Starého zákona. Je pravda, že autor v Knihe Genesis opisuje Bohom stvorenie sveta ako dielo človeka, ktorý koná svoju prácu cez deň, čo podáva v rámci šiestich pracovných dní, po ktorých nasleduje siedmy deň ako deň odpočinku. Odporúčam prečítať si z Knihy Exodus state 20, 8-11. V sobotu sa pre Židov zakazovala akákoľvek práca. Porušenie Šabatu, teda pokoja, sa pokladalo za ťažké prehrešenie proti Božiemu zákonu a niekedy sa aj trestalo smrťou.

Nedeľa sa stala novinkou u kresťanov. Jej základ spočíval v dvoch veľmi dôležitých skutočnostiach, prečo vznikla. Jeden dôvod je, že Pán Ježiš vstal z mŕtvych v nedeľu nad ránom a druhý dôvod je, že na apoštolov zostúpil na Turíce Duch Svätý, a to bolo tiež v nedeľu, na čo vznikla Cirkev. Toto boli príčiny, prečo kresťania prešli sláviť nedeľu a nie sobotu. Tiež aj preto, aby sa kresťania odlišili od Židov, že sú jasní kresťania a nie nejaká židovská sekta. Nedeľa teda vznikla nezávisle od soboty. Dlhý čas sa v nedeľu pracovalo, lebo pracovný pokoj bol v sobotu. Musíme si uvedomiť, že kresťanstvo začínalo v Jeruzaleme, v kolíske židovstva, a tak kresťania pracovný pokoj zdržiavali iba počas svätej omše. V životopise svätého Ignáca Antiochijského, ktorý žil na prelome prvého a druhého storočia, sa uvádza, že kresťania v jeho časoch sa oslobodili od soboty. Doslovne tento svätec píše: „Tí, čo dospeli k novej nádeji, už neslávia sobotu, ale nedeľu.“

Kresťanská nedeľa dostala úplne inú náplň ako židovská sobota. Židovská sobota prísne uprednostňovala pracovný pokoj pred modlitbami. Naopak kresťanská nedeľa uprednostňovala upevňovanie spoločenstva veriacich účasťou na svätej omši zameraním na nádej večného života v spoločenstve nebeského Otca. Teraz chápeme Pána Ježiša z dnešnej state evanjelia, že v chápaní židovskej soboty uprednostňuje bohoslužbu, pomoc blížnemu, starostlivosť o ľudské potreby a lásku k blížnemu, čo kresťania chápu slávením nedele. Nedeľa pre kresťana je preto na prvom mieste oslavou Pána Boha a tiež ďakovaním Pánu Bohu za dobrodenia, ktoré človek od neho dostáva. Ďalší zmysel nedele spočíva v stálej obnove spoločenstva veriacich so vzkrieseným Ježišom. Na svätej omši si máme uvedomiť slová Pána Ježiša: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja uprostred nich.“ Čiže nejde len o to, aby sme si splnili nedeľnú povinnosť, ale aby sme pocítili, že sme jedna rodina – Božia rodina. Ja osobne som navštívil v nedele veľa kostolov v Európe a čo ma na začiatku prekvapilo, že po skončení svätej omše kňaz vybehol pred kostol, podával prítomným ruku a pozval ich do spoločenskej miestnosti vedľa kostola, kde sa ľudia porozprávali, vypili kávu a pohostili sa koláčmi. Istý kňaz mi povedal, že na takomto stretnutí dokáže vybaviť viac vecí ako v kostole. Bol som prekvapený, ako sa odtiaľ ľuďom nechcelo ísť domov. Veď je to jasné – spolu sme stolovali pri svätom prijímaní a vonku by sme sa už nepoznali? Hľa, v tomto smere máme chápať slávenie nedele, aby sa z našej strany naozaj stala oslavou Pána Boha, na druhom mieste budovaním kresťanského spoločenstva a na treťom mieste, aby bola dňom pracovného pokoja.

Milí priatelia, prehĺbme si s Božou pomocou naše nedele tak, že nedeľnou svätou omšou sa vždy budeme otvárať pre Božie dary a pre vrúcne medziľudské vzťahy.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.